

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ІННОВАЦІЇ

МАТЕРІАЛИ

VI ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

(Суми, 17–18 березня 2016 року)

Суми

Сумський державний університет

2016

рассматривается связь билингвизма с социальным поведением человека, выявляются условия, влияющие на выбор вариантов речи и поведения. Таким образом, в рамках сложившейся языковой ситуации и проводимой языковой политики можно сделать вывод, что имеют место языковые изменения, которые благоприятствуют совместному функционированию русского и казахского языков в едином социокультурном и коммуникативном пространстве.

1. Вайнрайх У. Языковые контакты: состояние и проблемы исследования / У. Вайнрах ; пер. с англ. - Киев: Вища шк., 1979. - С. 19.
2. Крысин Л. П. Русское слово, свое и чужое : исследования по современному русскому языку и социолингвистике / Л. П. Крысин. - М. : Языки славянской культуры, 2004. - С. 411-422.

СТАТУС ПІДМЕТА ТА ПРИСУДКА В АНГЛІЙСЬКІЙ ГРАМАТИЦІ

Шатрюк А. І.

(Сумський державний університет)

Вишняк О. Я.

(Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки)

Науковий керівник – канд. філол. наук, професор Кобякова І. К.

На сьогодні в лінгвістиці ще й досі тривають дискусії щодо базового статусу у реченні головних членів – підмета та присудка. Переважна більшість науковців вважає, що підмет все ж таки є домінантом в порівнянні з присудком.

Підмет (The Subject) – це один з двох головних членів (поряд із присудком) речення. Для позначення цього члена пропозиції часто використовується в лінгвістиці й термін «суб'єкт». Термін «підмет» – калька від латинського слова «subjectum».

У англійській же мові підмет, як і присудок, є необхідним членом пропозиції. І звичайно його ставлять на перше місце.

В «Лінгвістичному енциклопедичному словнику» простежуємо таку основну думку: «Граматики, які засвоїли ідеї формальної логіки, вважали вершиною пропозиції підмет, оскільки позначає незалежні

сутності (предмети), а присудок виражає ознаки, що не мають окремого від субстанції буття» » [1, 379].

У структурному мовознавстві домінуючим головним членом вважається підмет, а присудок перебуває в залежності від підмета.

У сучасному мовознавстві домінуючим головним членом є підмет, а присудок перебуває в залежності від підмета. Такої думки притримуються більшість мовознавців. Однак багато дискусій виникає навколо присудка. Так, в лінгвістиці існують три підходи щодо визначення присудка: формально-граматичний, логіко-граматичний та психолого-граматичний. Відповідно до логіко-граматичного способу, присудок – це все те, що ми мислимо про предмет; відповідно до формально-граматичного визначення – це частина закінченого словосполучення; відповідно до психолого-граматичного – це найважливіша частина речення, яка є виразником і носієм тієї думки, що більш відомий під назвою предикативності й без якого речення саме по собі неможливе.

Предикативний зв'язок між головними частинами речення виражається за допомогою пропозиції й не викликає його розчленування. Відмінність другорядних членів речення від головних полягає не в смисловій вазі, а в їх різній граматичній ролі. Присудок виражається за допомогою предикації, а другорядні члени речення характеризуються наявністю багатьох спеціальних випадків, осіб, категорій.

В англійському мовознавстві виділяються такі другорядні члени: додатки (Objects), обставини (Adverbial Modifiers) та означення (Attributes).

На сьогодні в лінгвістиці ще й досі тривають дискусії щодо базового статусу у реченні головних членів – підмета та присудка. В роботі нами було обрано досить проста дефініція підмета: підмет – це один з двох головних членів речення. В лінгвістиці існує і паралельний синонімічний термін – «об'єкт». Підмету властиві чотири основні характеристики: автономність; відмінкова маркованність; семантична роль; домінантна позиція підмета.

Присудок – це один з двох головних членів речення (поряд з підметом). Присудки поділяють за морфологічним критерієм на іменні та дієслівні, а за вираженням модально-часових значень – на складені, прості та подвійні. В англійському мовознавстві існує і паралельний синонімічний термін присудка – предикат. За морфологічним принципом виділяють такі види предикативності: 1) предикати, що

вказують на рух; 2) предикати, що вказують на процес; 3) предикати, що вказують положення; 4) предикати, що вказують якість; 5) предикати, що вказують зв'язок; б) предикати, що вказують на одну відстань і на одне місце.

1. Лингвистический энциклопедический словарь / Под ред. В. Н. Ярцевой; Ин-т языкознания АН СССР. — М.: Сов. энцикл., 1990. — 682 с.
2. Кобякова І. К. Навчати перекладу: навч. посіб. / І. К. Кобякова. - Суми: СумДУ, 2013. - 159 с. + Гриф МОН